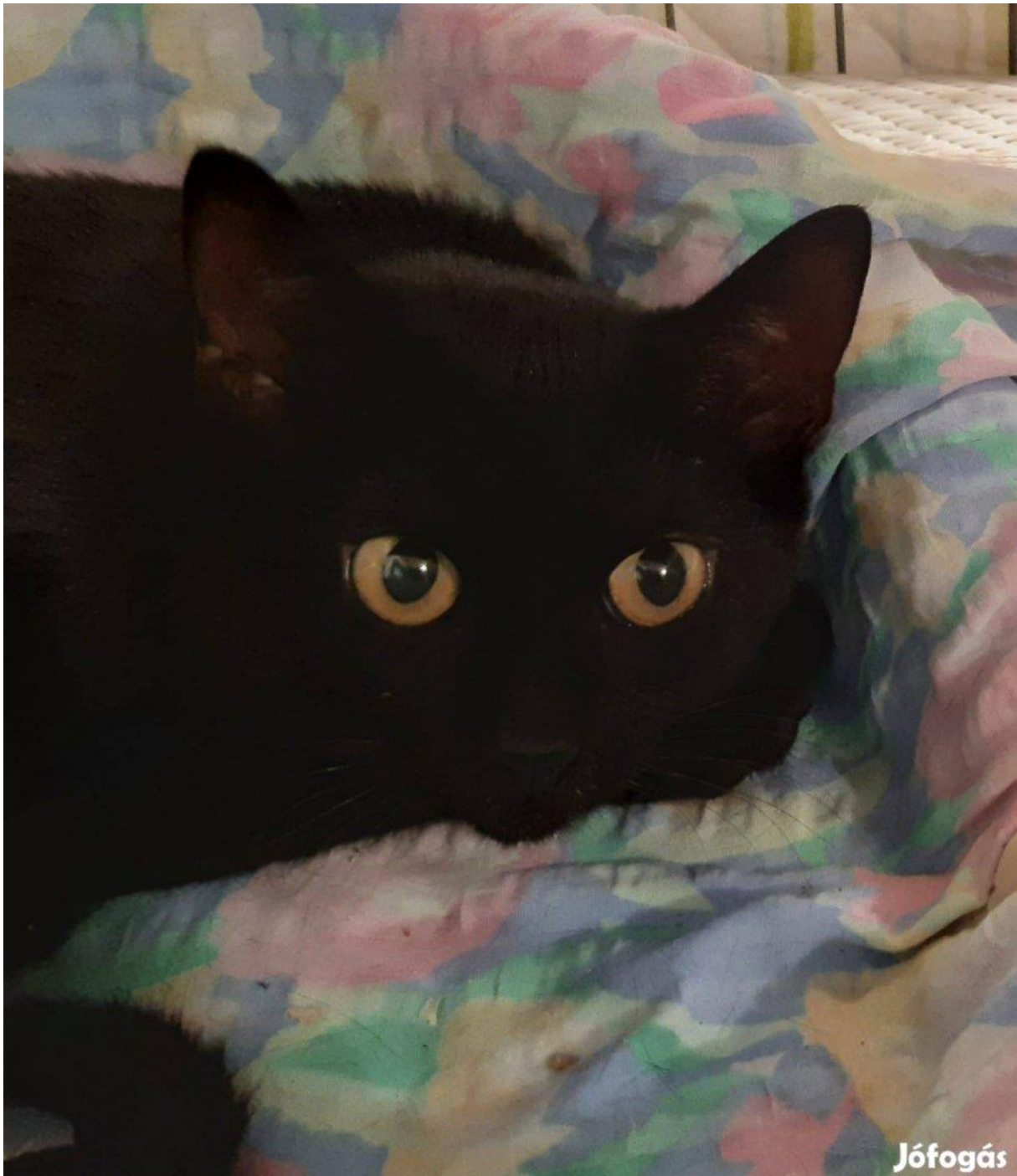

Az én házikedvencem

Az én háziállatom egy cica, aki ugyan a nagymamámnál „lakik”, de természetesen sokszor meglátogatom.

Fekete cica lévén, a neve nem meglepő: Cormi. Mindig olyan érzésem van, mintha kormos lenne, amikor ránézek.

Nagyon kedves állat. A kényeztetés érezhető rajta, hiszen folyton simogatást szeretne. Amint leülök, már ugrik is az ölembe vagy mellém telepedik, és elkezd dorombolni.

Mindenkivel barátságos. Néha, mint afféle igazi macska, felfedezőútra indul a környéken. Mondhatnám, elszökik, de ez nem fedi a valóságot. Szabadságra van szüksége, ahogyan a macskáknak általában. Egy-két óra múlva aztán visszajön.

Reggelente már az ajtó előtt vár, tejet kér hangos nyávogással.

Mamámnak van egy kutyája is, őt is kedvelem. Sajnos a szőrére allergiás vagyok, így tőle távol tartom magamat. Ettől függetlenül nagyon örül nekem. Amint meglát, rögtön ugrál, összevissza csóválja a farkát.

Ha Cormi és ő egy helyen van, akkor nagy harcok vannak köztük. A kutyus mindig megugatja Cormit.

Örülök, hogy ha nem is minden nap, de mégis van nekem is állatom.

Kovács Alex 7.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola